

Sætergjentens Søndag.

Melodie af Ole Bull. — Text af Jørgen Moe.

Udsat for Pianoforte

af

F. A. Reissiger.

FREDERIKSHALD.

Forlagt af Boghandler Wm. Hamilton.

52582

Sætergjentens Søndag.

Andante sostenuto.

The first system of musical notation consists of a grand staff with a treble and bass clef. The treble staff begins with a 'dolce' marking and contains a melodic line with slurs and ties. The bass staff is marked 'Ped.' and contains a sustained harmonic accompaniment. Dynamic markings 'mf' and 'pp' are present in the treble staff. A small asterisk is located below the bass staff.

The second system continues the musical piece. The treble staff is marked 'legato.' and 'mf'. The bass staff features a steady accompaniment with some chordal textures.

The third system shows further development of the melody and accompaniment. The treble staff includes a 'p' (piano) marking, and the bass staff continues with its accompaniment.

The fourth system includes a 'ten.' (tension) marking above the treble staff and a 'p' marking below it. The musical texture remains consistent with the previous systems.

The fifth and final system on the page. It includes 'ten.' and 'c. espr.' (crescendo, espr.) markings. The system concludes with a double bar line and the initials 'D. S.' (Da Capo).

V. 1. Paa Solen jeg ser, det lider alt frem,
Snart er det ved Høimessetide —
O den, som en Stund fik ønske sig hjem
Blandt Folk, som paa Kirkevei skride!
Naar Solskiven stiger lidt, saa den staar
Der midt over Skardet i Kammen,
Da ved jeg, i Dalen Klokkerne gaar,
Da ringer fra Taarnet det sammen.

V. 2. Mens ene jeg gaar i ødslige Fjeld
Og kun hører Bjeldene klinge,
Staar Gjenterne Flok, med Søljer og Tjeld
Paa Vangen, hvor Klokkerne svinge.
Nu kommer vel Odd i susende Trav
Som ellers paa Elgblaksryggen;
Han klapper dens Hals, han let springer af,
Og binder den henne i Skyggen.

V. 3. Han vender sig alt, men standser dog lidt,
Og taler og fløiter til Folen;
Og saa gaar han hen med mandige Skridt,
Og sætter sig fremme i Stolen.
Han luder sig ned og beder sin Bøn,
Og hæver saa atter sit Øie, —
Men hvorhen da Blikket plejer i Løn
At glide — det husker jeg nøie.

V. 4. Hvad nytter det vel, at tage sin Bog,
Og synge i Hejen sin Salme?
Mit Loft er for høit, og her er det dog,
Som Tonerne blegne og falme.
O den, som i Dag fik blande sin Røst
Med hans, og de Øvriges Stemme!
Gud give, at snart det lakked mod Høst —
Gud give, jeg atter var hjemme!

Jørgen Moe.

Andet Oplag.